

РЕШЕНИЕ

№ 1342

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова
като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело №
20231100901091 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.365 и сл. ГПК вр. чл.694 ТЗ.

Образувано е в резултат на подадена искова молба с вх. № 55705/12.06.2023 г. /депозирана по пощата на 05.06.2023 г./ от ищеца НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес – гр. София, ул. „****“, срещу „А.В.П.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, като с нея са предявени за разглеждане иски при квалификацията на чл. 692, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване, че приетите в производството по несъстоятелност открито спрямо „А.В.П.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ***** публични вземания на държавата в размер на общо 133 501,76 лв., от които 115 434,69 лв. – главница и 18 067,07 лв. – лихви се ползват с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото са обезпечени с наложени обезпечителни мерки – запори вписани в ЦРОЗ под № 2023022000832 и под № 2023022000950.

Ищецът посочва, че производството по несъстоятелност срещу „А.В.П.“ ООД, с ЕИК ***** е открито с решение № 151 от 03.02.2023 г., постановено по т.д. № 1352 по описа за 2022 г. на СГС, като същото е вписано по партидата му водена в ТР на 03.02.2023 г. Поддържа се, че с молба от 27.02.2023 г. НАП е предявило за приемане и удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „А.В.П.“ ООД публични вземания с общ размер от 157 088,15 лв. На 05.04.2023 г. по електронната партида на „А.В.П.“ ООД в ТРРЮЛНЦ е обявен списък на приетите вземания на кредитори на търговеца, предявени в сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ, в които са включени публични вземания предявени с цитираната молба на НАП. Тези вземания били приети от синдика в пълния им размер, но при предвиден ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ, съответно лихвите начислени след датата на РОПН по реда на чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ. В срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ ищецът- НАП сочи да е упражнил възражение срещу определената от синдика поредност на удовлетворяване на предявените и приети публични вземания в размер на сумата от 133 501,76 лв. Допълва се, че с определение от 20.05.2023 г. постановено от съда по несъстоятелността на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ възражението на НАП било оставено без уважение, а съставения от синдика списък на приетите вземания бил одобрен без да се направят

изменения по отношение възприетия ред за удовлетворяване на вземанията на НАП отнасящи се до сумата от 133 501,76 лв. Ищецът сочи, че основание за възникването на публичните му вземания в размер на сумата от 133 501,76 лв. /данъци и осигурителни вноски/ предявени за удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „А.В.П.“ ООД са ревизионен акт от 07.02.2023 г., поправен с ревизионен акт от 20.02.2023 г., както и декларации по ЗКПО, както и такива по Образец 6 към КСО и по ЗДДФЛ. Поддържа се, че тези вземания имат характера на обезпечени такива по смисъла на чл. 722, ал.1, т. 1 ТЗ защото за тях от публичен изпълнител при НАП са били наложени запови, което е било направено чрез издаването на Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 15.04.2022 г., Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 25.01.2023 г. и Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки от 21.02.2023 г. Соци се, че тези запови са били вписани от ищеца в ЦРОЗ под № 2023022000832 и № 2023022000950 и го снабдявали с привилегията да получи удовлетворяване на вземанията си в размер на 133 501,76 лв. по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. Прави пояснение, че според нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със запов, вписан в ЦРОЗ има право на предпочитително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество. В този смисъл е поискал по реда на чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ това му право на предпочитително удовлетворяване да бъде установено по съдебен ред.

С определение от 15.06.2023 г. съдът на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ е конституиран като страна в производството – В. П., в качеството му на назначен синдик на „А.В.П.“ ООД.

След надлежно уведомяване по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК на ответника - „А.В.П.“ ООД, че разполага с процесуално право да подаде писмен отговор по ИМ не се констатира в пределите на срока по чл. 367 ГПК такова право да е било упражнено от упоменатата ответна страна.

От синдика – В. П. на 29.06.2023 г. е подадено становище по исковата молба, с която са предявени иски по реда на чл. 694 ТЗ. Според фактите установени във връзка с възникване на публичните вземания, чиито ред на удовлетворяване в производството по несъстоятелност е спорен, от синдика се поддържа, че според чл. 200 ДОПК налагането на запов се извършва от публичния изпълнител с постановление за обезпечение. Вярно било, че сочените в ИМ постановления за обезпечение на вземанията датирани от 15.04.2022 г. и 25.01.2023г., но доколкото в чл. 202, ал. 1 ДОПК се предвиждало, че заповът на вземания на длъжника от банки се смята за наложени от часа в деня на връчване на заповното съобщение на банката, а ищецът не е ангажирал доказателства от такова естество, то не можело да се смята, че наложените обезпечения са произвели действие. На следващо място се изтъква, че наложените с постановленията от 15.04.2022 г. и 25.01.2023г. запови са били вписани в ЦРОЗ по реда на ЗОЗ към момент следващ датата на постановяване на РОПН /20.02.2023 г./, а съгласно чл. 638, ал. 4 ТЗ не е допустимо налагането на обезпечителни мерки по реда на ГПК или ДОПК върху имущество на длъжника след откриване на производство по несъстоятелност спрямо него. Предвид това и доколкото фактическия състав по налагането на обезпечителната мярка завършва с вписването на запова в ЦРОЗ, а това е станало факт след момента на откриване на производството по несъстоятелност спрямо „А.В.П.“ ООД, то същата не е породила успешно присъщото си обезпечително действие, а това лишава кредитора от възникване на твърдяната в негова полза привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. По тези съображения синдикът формулира искане за постановяване на решение, с което предявеният иск за установяване на право на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ да бъде отхвърлен, поради неговата

неоснователност.

Ищецът не се е възползва от възможността да подаде допълнителна искова молба в срока по чл. 372 ГПК.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа следното:

От извършена служебна справка по партидата на „А.В.П.“ ООД, с ЕИК ***** в Търговския регистър се установява, че спрямо него с Решение № 151 от 03.02.2023г. по т.д. № 1352/2022 г. постановено от СГС е обявена неплатежоспособността му, като е прието, че същото е с начална дата – 31.12.2021 г. и е открито производство по несъстоятелност. Решението е обявено по партидата на дружеството на 03.02.2023 г. За временен синдик на дружеството е назначен – В. П.. С определение от 27.10.2023 г. за постоянен синдик на „А.В.П.“ ООД е назначен – В. П..

С молба изх. № М-24-28-1658 от 27.02.2023 г. /постъпила по делото на 06.03.2023г./ Националната агенция за приходите е предявила за приемане с цел удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „А.В.П.“ ООД публични вземания към него в общ размер на сумата от 157 088,15 лв., от които 137 733,62 лв. – главници и 19 354,53 лв. – лихви. За една част от тях /115 434,69 лв. – главница и 18 067,07 лв./ Националната агенция за приходите поддържа, че са обезпечени с наложени запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, които запори са били надлежно вписани в ЦРОЗ на 20.02.2023 г., за което им се следва привилегия на удовлетворяване по смисъла на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

На 05.04.2023 г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на „А.В.П.“ ООД е обявен списък на приети вземания, в чието съдържание са включени като необезпечени предявени от Националната агенция за приходите с цитираната по-горе молба публични вземания, като им определя редове за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ и чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ. В списъка е изложен довод от синдика /под формата на забележка/, че вписванията на наложените от НАП запори в ЦРОЗ са извършени на 20.02.2023 г., което е момент следващ този на постановяването на РОПН спрямо „А.В.П.“ ООД – 03.02.2023 г.

На 11.04.2023 г. в пределите на разписания съгласно чл. 690 ТЗ срок кредиторът НАП е упражнил възражение, с което е поискал да се внесат промени в изготвения от синдика списък на приети вземания предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, състоящи се в това относно публични вземания в размер на сумата от 133 501,76 лв. да бъде предвиден ред за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, съответно че същите са обезпечени с вписани по реда на ЗОЗ в ЦРОЗ запори.

С определение от 20.05.2023 г. постановено по т.д. № 1352/2022 г. състав на СГС е одобрил на основание чл. 692, ал. 4, вр. ал. 2 ТЗ, списък на предявени от кредиторите и приети от синдика вземания на кредиторите на „А.В.П.“ ООД обявен в ТР – АВ под №20230405105455, като е оставил без уважение като неоснователно възражение с вх. № 37087/19.04.2023 г. подадено от кредитора – Държавата, чрез Национална агенция за приходите. Определението е вписано по партидата на „А.В.П.“ ООД на 22.05.2023 г. с акт за вписване № 20230522161338

От ищеца са представени и приети за писмени доказателства по делото Постановление с изх. № С 220022-022-0023830/15.04.2022 г. за налагане на обезпечителни мерки с цел улесняване събирането на изискуеми публични вземания от „А.В.П.“ ООД по изпълнително дело № 221180807/2022 г. водено от публичен изпълнител към НАП /7 676,21 лв. – главница и 115 583,58 лв. – лихва/ и Постановление № С230022-023-0000175/25.01.2023 г. за налагане на предварителни

обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК, чието действие е продължено с издаване на Постановление № С230022-139-0000372/21.02.2023 г. и двете издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП, като се констатира това, че са наложени предварителни обезпечителни мерки за събиране на бъдещи публични вземания с длъжник – „А.В.П.“ ООД възлизащи в предполагаем размер на сумата от 105 101,28 лв., в т.ч. главница – 90 764,07 лв. и лихва – 14 337,21 лв.

Представено е удостоверение № 1571175/20.02.2023 г. издадено от ЦРОЗ, с което се удостоверява, че по партида № ***** на „А.В.П.“ ООД са извършени вписвания на заповори по реда на чл. 4 от ЗОЗ на датата – 20.02.2023 г. в 11,51 ч. и 12,21 ч. , като вписванията са под № 2023022000832 и под № 2023022000950, като те са инициирани от ТД на НАП – София.

При тази фактическа обстановка настоящият съдебен състав, намира от правна страна следното :

Поставените за разглеждане иски са упражнени от носителя на това процесуално право в установения преклузивен по смисъла на чл. 694, ал. 6 ТЗ срок, а именно в рамките на 14 дни, считано от обявяването на определението на съда по несъстоятелността постановено по смисъла на чл. 692, ал. 4 ТЗ след надлежно упражнено възражение по чл. 690, ал. 1 ТЗ и в тази връзка настоящия състав ги възприема за допустими и подлежащи на разглеждане по същество.

Касае се за искова защита в пределите на която от Държавата в качеството ѝ на кредитор с прието вземане чрез НАП е заявено искане за установяване, че определена част от приетите ѝ публични вземания в производството по несъстоятелност провеждано спрямо „А.В.П.“ ООД следва да бъдат определени за обезпечени и ползващи се с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, поради вписани по реда на ЗОЗ заповори в ЦРОЗ.

С разпоредбата на чл.722, ал.1 от ТЗ е предвиден ред за удовлетворяване на приети вземания в производството по несъстоятелност като съгласно чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ първи по ред са вземанията, обезпечени със залог или ипотeka, или заповор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализацията на обезпечението.

По делото е установено, че в производството по несъстоятелност на ответника – „А.В.П.“ ООД са приети за удовлетворяване публични вземания, в това число и такива в размер на 133 501,76 лв., от които 115 434,69 лв. – главница и 18 067,07 лв. – лихви, които са предявени от Национална агенция за приходите с молба от 06.03.2022 г. Вземанията са обезпечени със заповори, наложени съгласно цитирани по-горе постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки и на обезпечителни мерки в пределите на висящ изпълнителен процес провеждан от публичен изпълнител при НАП. От приложеното по делото удостоверение издадено от ЦРОЗ за извършени по партидата на ответното дружество вписвания се установява, че удостоверените служебни такива за налагане на заповор на имущество по реда на чл. 4 от ЗОЗ са реализирани по инициатива на НАП, като няма данни, дали конкретните приложени по делото постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки са основанията послужили за така извършените вписвания, доколкото липсва представяне на заявленията за вписване и приложените към тях документи. Липсата на данни за основанията, въз основа на които са извършените вписванията по партидата на длъжника в ЦРОЗ съставлява самостоятелно основание за неоснователност на предявените иски, като недоказани. Това е така, тъй като при отчитане на диспозитивното начало в гражданския процес исковите биха били основателни само ако бъдат доказани при условията на главно и пълно доказване твърденията на ищеца, на които е основал исковите си, а именно – че процесните постановления за налагане

на предварителни обезпечителни мерки на публичния изпълнител при ТД на НАП София, индивидуализирани в исковата молба, са вписани по партидата на длъжника в ЦРОЗ. След като този факт не е доказан, исковите са неоснователни само на това основание.

На следващо място при разглеждане на предявените иски за установяване съществуване на привилегия и обезпечение на публични вземания предявени от НАП, настоящият съдебен състав, намира за необходимо да изложи виждането си, че привилегия по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ на приетите процеси публични вземания, произтичаща от наложените запори по реда на ДОПК не съществува. Вписването на процесните обезпечителни мерки, наложени по реда на ДОПК, е недопустимо. С разпоредбата на чл.26. ал. 3. т.11 от ДОПК /ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2008 т.1, е предвидено в ЦРОЗ да се вписва запорът, наложен по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С изменението на тази норма с ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г., е отпаднала възможността за вписване на наложените по реда на ДОПК обезпечителни запори. В случая вписванията на запорите в ЦРОЗ е извършено на 28.03.2019 г., към която дата Законът за особените залози не предвижда такава възможност, което обуславя и недопустимост на извършеното вписване.

За пълнота на изложението трябва да се маркира и това, че преобладаващо в правната доктрина и съдебната практика е становището за корективно тълкуване на чл. 722. ал. 1. т. 1 ТЗ в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със запор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ. Приема се, че вписването на запор има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповорираното имущество /чл. 12. ал. 2 и чл. 30. ал. 1 ЗОЗ/. като при принудително изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. Вписването на запор по реда на ЗОЗ не осигурява право на взыскателя да се удовлетвори предпочитително от имуществото, върху което е наложен запора, като такова право не би могъл да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност. Вписването на запора по реда на ЗОЗ, има за цел да противопостави правата на лицето, в чиято полза е вписан на правата на кредитора, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху имуществото. Залогът, вписан след запора върху същото имущество, не може да се противопостави на правата на вписалия запора, по силата на чл. 12, ал. 2 и чл. 30. ал. 1 от ЗОЗ. В този случай вписалият залог има качеството хирографарен кредитор. Вписването на обезпечителните мерки, конкретно запор, по реда на ЗОЗ има за цел не право на предпочитително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложеното право. С оглед чл. 32а от ЗОЗ. вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява изпълнение от заложникът кредитор в случай, че то не е вписано от него преди това. Взыскателят няма предимство спрямо конкуриращ кредитор. Този извод се налага с оглед нормите, уреждащи индивидуалното принудително изпълнение, чл.459, ал.1 вр. чл.457, ал. 1 и чл.460 ГПК. така както са разяснени в т. 7 от Тълкувателно решение № 2 от 26. 06. 2015 г. по т. д. № 2/2013 г., на ОСГТК на ВКС и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194. ал. 5 ДОПК. В подкрепа на това е разпоредбата на чл.638. ал.4 от ТЗ. предвиждаща непротипоставимост на кредиторите на несъстоятелността на наложените в изпълнителното производство запори и възбрани, както и разпоредбата на чл.724 ТЗ. която изрично урежда реда за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане и посочва как се извършва разпределението на продажната цена на заложена или ипотekiрана вещ, съответно на вещ, върху която има право на задържане, но не и на възбрана или заповорирана вещ.

Дори обаче и да не бъде възприето становището, че привилегировани по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ в производството по несъстоятелност са само приети вземания, обезпечени със залог или ипотека, в случая не могат да възникнат последиците по тази норма/привилегия по отношение на останалите кредитори/, тъй като по делото се установява, че запорите, наложени по реда на ДОПК от публичния изпълнител спрямо имущество на длъжника – „А.В.П.“ ООД, са вписани по реда на ЗОЗ- в ЦРОЗ след откриването на производството по несъстоятелност по отношение на длъжника /решението за откриване на производство по несъстоятелност датира от 03.02.2023 г. и отново на тази дата е обявено по партидата на дружеството, а вписванията в ЦРОЗ на наложените от ищеца запори по реда на ДОПК датират от 20.02.2023 г./. Съгласно нормата на чл. 638, ал. 4, изр. 3 от ТЗ след откриване на производството по несъстоятелност отпада възможността върху имущество на длъжника да бъдат налагани обезпечителни мерки по реда на ДОПК или ГПК. Следователно недопустимо е след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност/чл. 634а от ТЗ/ запор върху имущество на длъжника, дори и да е наложен по-рано, да бъде вписван по реда на ЗОЗ, тъй като вписването, разширявайки последиците на запора съобразно чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ /създавайки привилегията по цитираната норма/, следва да се приеме за обезпечителна мярка със самостоятелно значение, макар и обусловено от основната мярка. Поради това вписването в ЦРОЗ на запор, наложен преди откриването на производството по несъстоятелност, не може да бъде противопоставено на останалите кредитори на несъстоятелността/чл. 638, ал. 4, изр.2 от ТЗ/. Аргументи за горното следва да се изведат и от нормата на чл. 646, ал. 1 ТЗ, предвиждаща нищожност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност учредяване на залог и ипотека върху право или вещ от масата на несъстоятелността.

Отчитайки изложените мотиви настоящата инстанция намира, че предявените за разглеждане иски за установяване, че НАП е титуляр на публични вземания подлежащи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „А.В.П.“ ООД –в несъстоятелност при привилегията на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ са недоказани в своето основание, поради което следва да бъдат изцяло отхвърлени.

По разноските :

Единствено ищецът в производството е формулирал искане за присъждане на разноски по делото, но доколкото предявените за разглеждане от него иски са изцяло неоснователни, то в негова полза не се поражда правото да получи разноски изразяващи се в възнаграждение за представляващия го по делото юриконсулт. Ответникът не е взел участие по делото, съответно не е направил искане за присъждане на разноски.

Що се касае до подлежащата на събиране държавна такса, като съобрази изхода на делото предполагащ отложеното внасяне на държаната такса да се възложи в тежест на ищеца, както и обстоятелството, че в случаят се касае до иск на държавата за установяване на привилегия, с която се ползват публични вземания, то на основание чл. 84, т. 1 ГПК тази страна се явява освободена от внасянето ѝ. Предвид това с решението не следва да се постановява осъждане за заплащане на държавна такса по смисъла на чл. 694, ал. 7 ТЗ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес – гр. София, ул. „*****“, срещу „А.В.П.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „*****“, искове имащи правно основание по чл. 692, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване, че приетите в производството по несъстоятелност открито спрямо „А.В.П.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ***** публични вземания на държавата в размер на общо 133 501,76 лв., от които 115 434,69 лв. – главница и 18 067,07 лв. – лихви се ползват с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото са обезпечени с наложени обезпечителни мерки – запори вписани в ЦРОЗ под № 2023022000832 и под № 2023022000950.

Решението е постановено при участието на назначения постоянен синдик на ответника – „А.В.П.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ***** конституиран на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски градски съд: _____